

Hamar eloltottuk. Gyorsan egyenesre sodortuk. És árnyékba tettük. Megkaptuk a pincekulcsot. Visszaszaladtunk a mécsért és vittünk tüzelőt. A mécs ekkor látta meg a Napot. Bizony majdnem megsemmisült. Este, a nagy csendben újra hallottuk a mécs és a gyertya beszélgetését. A gyertya így szólt:

— Hallod-e, mécs, ébren vagy?

— Igen.

— Mondanék valamit. Láttam a Napot. Igazad van: semmi sem fényesebb a Napnál. Meghajoltam előtte és könnyeztem. Hidd el, nem tettem másképp. Valósággal lenyűgözött. Ezentúl én is dicsérem őt.

— Ennek nagyon örülök — válaszolta a mécs.

— Hallod-e, te mécs? Most már nekem is tetszik annak a lyukas kalapnak az ugráló árnyéka a falon. Jó nagyokat kacagok rajta. És tudod, milyen felfedezést tettem azóta, hogy könnyeztem? Tudok örülni, szépnek találok az életet, szeretem a társaságot és a környezetemet. Egy célom van: égni, élni és világítani. Megfogadtam: mindaddig világítok, amíg el nem fogyok.

Ekkora alázat után végül oltárra került a gyertya.

Még megvan az a pincelakás, ahol ez történt. Néha elzarándokolok erre a helyre. Megállok előtte és elgondolkozom. Jönnek, mennek mellett, de senki sem sejtí, hogy ez a pincelakás mire tanított meg engem. Annyit elárulok, hogy nagyon szeretem a mécsét is, meg a gyertyát is. A mai modern időben egyre ritkábban használják őket. Az oltáron még szimbolikusan világít a gyertya, de a mécs — régi alakjában — már kivonult a templomból is. Csak egy helyen lehet őket együtt látni: a temetőben. Itt, még itt, hallom őket beszélgetni. Itt nagy ám a csend! Itt lehet őket hallani igazán! Apám és anyám sírja felett beszélgetnek a legmélyebb dolgokról: honnan, miért és hová? Sehol olyan jól nem értem meg beszélgetésüket, mint itt. És minél idősebb leszek, annál inkább. Innen teljesen megnyugodva térek haza, mert két helyen is várnak: — mint a fecskét — otthon és a temetőben.

KOFA

*Batyus, telt néni ül szemben velem,
a ringó busz riszálja tagjait.
Iszonytatóat ásit hirtelen,
a tériszony egy percre meglegyint.*

*Hegyes szeme két sárga paprika,
paradicsom pirossa kelt kezén,
festett-vaj arc alatt retek toka,
csupornyi keble asszuméz edény.*

*Mázsányi hang és végtelen közöny
egy ölnyi folt a Vásáros-közön,
hol füрге lesz befászlizott bokája:*

*Ha megtaszítja zörgő mérlegét,
a két dekáért ne szidd balkezét:
Azt is tudom, hogy öt gyermek mamája.*

Babbos Ferenc